

достовірніше. Те ж відноситься і до художнього, релігійного, філософської творчості, в якому людина розриває пута зовнішності та об'єктивності.

Екзистенціалізм зумів звернутися до тонких сторін людського буття, які невимовні, в його розумінні, мовою науки. Екзистенціалісти розробили особливий спосіб філософствування, який був сприйнятий сучасною філософією [3].

Отже, екзистенціалізм, виникнувши в середині ХХ сторіччя, перевернув всю свідомість людини. Вона почала усвідомлювати себе не лише як щось відмінне від тварини, але і як особистість, вона почала розуміти своє буття, мислення, стан своєї душі. Але екзистенціалістів цікавить не мислення взагалі, а мислення кожної окремої людини. Вони прагнуть звільнитися від кайданів повсякденного життя, прагнуть скинути їх і усвідомити в чому сенс справжнього буття, справжнього існування. Життя людини дуже часто проходить непомітно, і за час його вона навіть не встигає зрозуміти чому і для чого вона жила. Необхідно розмірковувати над цим питанням, тому що воно дуже важливе, іноді навіть можна сказати, що найважливіше для кожного. Людина має вирішити для себе для чого вона живе, усвідомити себе не лише як частину суспільства, а як оригінальну, єдину та неповторну особистість.

Література:

1. Стрикалюк Б. Історія філософії. Філософія для студентів, Філософська пропедевтика [Електронний ресурс] / Режим доступу: <https://tureligious.com.ua/filosofiya-ekzystentsializmu/>
2. Амельченко Н.. Екзистенціалізм // Політична енциклопедія. Редкол.: Ю. Левенець (голова), Ю. Шаповал (заст. голови) та ін. – К. : Парламентське видавництво, 2011. –236 с.
3. Петров В. П. Философия : курс лекцій : учеб. для вузов по дисциплине «Философия» для естеств. и техн. специальностей / В. П. Петров. – М. : Гуманитарный изд. центр ВЛАДОС, 2012. – 551 с.

Олена Юрївна Борисенко – студентка ІІ курсу Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Тетяна Григорівна Геращенко** – доцент кафедри
гуманітарних дисциплін Сумської філії Харківського національного
університету внутрішніх справ, кандидат філософських наук, доцент

МОРАЛЬНІ ПЕРСПЕКТИВИ МАЙБУТНЬОГО

XXI століття перенасичене проблемами, про які в минулому не могли навіть і чути. З'явилась тенденція до погіршення духовно-емоційної сфери людей. Сучасний світ втратив такі поняття як мораль, гуманність.

Люди відносяться один до одного з ненавистю і жорстокістю. Постає питання: чому? Чому у людей немає поваги до самих себе? Який стан моральної культури буде в майбутньому і як це може відобразитись на наступних поколіннях?

Ми вважаємо, що мораль людини починається з її внутрішнього світу. Саме так як людина почуває себе у навколишньому середовищі, так вона до нього і відноситься. Коли у людини з її родиною добрі, теплі стосунки, коли в неї є певна стабільність у справах (робота, навчання), то не буде накопичуватися ненависть до ближніх. У відношенні до близьких першочергово буде відображатись духовний стан людини.

Прояви моралі глибоко залежать і від ставлення до природи. Людина нівечить все живе, використовуючи його задля власного збагачення, або просто для красивого життя, яке вимальовується часто у мріях. Коли ж мрії здійснюються, то починає не вистачати ще чогось нового і гарнішого, ніж було попередньо. Скільки б людина не мала – її завжди чогось не вистачатиме.

У сучасному світі спостерігаються часті випадки розпаду шлюбів і сімей. Люди знайшли своє кохання, вони живуть надіями, що завжди будуть поряд і все здавалося б так красиво, як раптом, трапляється зрада людини, навіть, не фізична, а моральна. А моральна ж зрада є гіршою навіть за фізичну. Все зламане! Ти нікому не потрібний! Діти дивлячись на своїх батьків, спостерігаючи за їхніми безкінечними і водночас дуже жорстокими сварками також набираються цього негативного досвіду.

Кожен крок людини, буття її на цьому світі піддається випробуванню на міцність і надійність. Свідомість особистості руйнується у кризових моментах, коли людина стає системою власного самознищення, у неї зникає інстинкт самозбереження. Постійне переживання людиною нудьги, негативно впливає на її моральну культуру. Коли людина втрачає кохання, зникає сенс життя. Людина замикається в собі, усамітнюється, виникають думки про самогубство.

Моральне становище людства в наш час – це як ядерна війна, яка, хочеш того чи ні, захопить кожного. Але ж з кожної ситуації є вихід. Найголовніше в цьому світі пам'ятати про те, що ти людина. І головне у будь-яких життєвих ситуаціях не втрачати цього розуміння і усвідомлення. Треба, щоб кожний із нас усвідомлював свою людську сутність, що людина – це істота, яка є носієм найвищих цінностей. Треба не втрачати найголовніше в собі – моральні цінності. Недарма є заповіді, які ми інколи повинні для себе повторювати; головна із них – «Любов до ближнього».

Моральні перспективи майбутнього залежать від відношення дорослого до дитини і навпаки. Взаємне шанобливе ставлення, взаємна підтримка, піклування про менших і слабших, піклування про тварин – це все є характеристикою моральності. Особливою і головною є гуманність.

Щоб моральність майбутнього не зникла, треба бути цілеспрямованим, принциповим, дисциплінованим, контролювати свій емоційний стан. Старатися зміцнювати впевненість у своїх особистих силах, не піддаватися спокусам, які можуть призвести до необдуманих вчинків, мати віру в себе і свої сили, боротися з лінню й труднощами на життєвому шляху, вчитися чи вміти допомагати один одному і не лишатися людяності.

Підсумовуючи вищезазначене, можна зробити висновок, що мораль була і буде домінуючою серед духовних якостей людей. Майбутнє, як і теперішнє, повинно бути світлим та щасливим. Ми маємо зберігати традиції нашого народу. Не нівечити те, що будувалося поколіннями. Зберігаючи людяність і віру, ми будемо рухатися вперед поступово й правильно. Люди повинні довести, що моральність не померла, що вона була, є і буде вічною, а довести це ми маємо кожен особисто собі.

*Діана Валентинівна Гетманова – студентка II курсу Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: Тетяна Григорівна Геращенко – доцент кафедри
гуманітарних дисциплін Сумської філії Харківського національного
університету внутрішніх справ, кандидат філософських наук, доцент*

ХАРАКТЕРИСТИКА ЛІДЕРА В СУЧАСНОМУ ПОЛІТИЧНОМУ СВІТІ

Однією з найважливіших проблем у сучасному світі є проблема політичного лідерства – пошуку і висунення на вирішальні політичні та державні посади нових людей, здатних на нові прогресивні перетворення в державі, на проведення політики, що поліпшить життя населення країни.

До недавнього часу в суспільстві, науці і політиці звучала теза про «вирішальну роль народу». З цього можна зробити висновок, що роль політичного лідера є «вторинною». Проте все не зовсім так, як здається на перший погляд. Політика є неможливою без політичних лідерів. Та їхня діяльність відбувається за певних умов і залежить від історичних і географічних чинників, типу суспільства загалом, типу політичного режиму, парадигми розвитку суспільства, рівня його соціально-економічного і технічного розвитку, типу культури, міри долучення конкретного суспільства до світового співтовариства.

Головним критерієм політичного лідерства є ефективність його дії, результативність, задоволення запитів та інтересів тієї спільноти, яка бачить власну перспективу в його існуванні, а без широкої соціальної підтримки політичне лідерство існувати не може.